

строитель и назидатель водружи надъ непоколебимый-
атъ и непреривный-атъ камень на любовь-та и на един-
ството, нынѣ убо за самото истинно разиознаніе на същин-
ски-тѣ нѣговы ученицы препоручава любовь-та и миръ-
ть, и съ голѣмъ усердіе са моли на небесный-атъ свой
Отецъ за единство-то и благосостояніе-то на святыи-тѣ
Божіи церкви, които са распространены отъ единъ-атъ
до другий-атъ край на вселенна-та: « *Отче святый со-
храни ихъ о имени твоемъ, ихже даъ еси да бу-
дутъ едино, якоже и мы,* » (Іоан. 17, 11). Да, наарани
са сърдце-то ни, и са уязви утроба-та ни о пречестнѣй-
шый и прелюбезный върхъ ! нааранихме са наистина (ка-
то да не стигаха непрестани-тѣ искушенія на лукавый-
атъ, които до нынѣ помѣстно сокрушавать православ-
на-та Христова Церква) кога научихме че страшно вол-
неніе и силна бура е востанала, която вѣе отъ право-
славна Бѣлгаріа, и застрашава да потони богоспасае-
мо-то корито на свята-та Христова Церква. О ! и кой
не ще болѣзнува сердечно, като размысли, че малка с-
дна часть отъ человѣцы упориты и които развращено
говорять (не е бо цѣлый-атъ нито множество-то отъ на-
родъ-тѣ на благочестивы-тѣ Бѣлгари, и това ни довол-
но утѣшава) человѣцы, казвамы, развращенни, соблазни-
тели и народольстители, орудія на Сатана и вѣрни слу-
жители на тьмнота-та, които возбужиха епархіи-тѣ на
благочестивый-атъ бѣлгарски народъ, и достигнаха до
такава точка на буйство-то и безуміе-то щото подкопа-
ха и нарушиха вѣчны предѣли, които са положиха отъ
блаженни-тѣ наши Отци, и предирѣха да въведатъ въ
православна-та Христова Церква непознати до нынѣ и
неслыханни илемънионародны разности и честолюбія,
безъ да искатъ да знаять че тая Христова Церква « *ни же
Іудеинъ, ни же Еллинъ, ни же рабъ ни свободенъ,
ни же мужской поль ни женскій по вси едино есмы*